

Samling af Afgørelser

RETTENS DOM (Syvende Afdeling)

10. oktober 2017*

»Dumping – import af cykler afsendt fra Cambodja, Pakistan og Filippinerne – udvidelse af den endelige antidumpingtold, der indførtes over for importen af cykler med oprindelse i Kina, til også at omfatte denne import – gennemførelsesforordning (EU) 2015/776 – artikel 13, stk. 2, litra a) og b), i forordning (EF) nr. 1225/2009 – samleprocesser – cykeldeles herkomst og oprindelse – oprindelsescertifikater – utilstrækkelige bevisværdi – produktionsomkostninger for dele til cykler«

I sag T-435/15,

Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd, Karachi (Pakistan), ved P. Bentley, QC,

sagsøger,

mod

Europa-Kommissionen ved J.-F. Brakeland, M. França og A. Demeneix, som befuldmægtigede,

sagsøgt,

støttet af

European Bicycle Manufacturers Association (EBMA) ved advokat L. Ruessmann og solicitor J. Beck,

intervenient,

angående et søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/776 af 18. maj 2015 om udvidelse af den endelige antidumpingtold, der indførtes ved Rådets forordning (EU) nr. 502/2013 over for importen af cykler med oprindelse i Folkerepublikken Kina, til også at omfatte importen af cykler afsendt fra Cambodja, Pakistan og Filippinerne, uanset om varen er angivet med oprindelse i Cambodja, Pakistan og Filippinerne (EUT 2015, L 122, s. 4), for så vidt som den vedrører sagsøgeren,

har

RETTEN (Syvende Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, V. Tomljenović, og dommerne A. Marcoulli og A. Kornezov (refererende dommer),

justitssekretær: fuldmægtig C. Heeren,

* Processprog: engelsk.

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 17. maj 2017,

afsagt følgende

Dom

Tvistens baggrund

- 1 Ved forordning (EØF) nr. 2474/93 af 8. september 1993 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen til Fællesskabet af cykler med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik og om endelig opkrævning af den midlertidige antidumpingtold (EFT 1993, L 228, s. 1) indførte Rådet for Den Europæiske Union en endelig antidumpingtold på 30,6% på import af cykler med oprindelse i Kina.
- 2 Efter en udløbsundersøgelse indledt i henhold til artikel 11, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT 1996, L 56, s. 1), besluttede Rådet ved forordning (EF) nr. 1524/2000 af 10. juli 2000 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af cykler med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EFT 2000, L 175, s. 39), at ovennævnte antidumpingtold skulle opretholdes.
- 3 Efter en interimundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 3, i forordning nr. 384/96 øgede Rådet ved forordning (EF) nr. 1095/2005 af 12. juli 2005 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af cykler med oprindelse i Vietnam og om ændring af forordning nr. 1524/2000 (EUT 2005, L 183, s. 1) antidumpingtolden på importen af cykler med oprindelse i Kina til 48,5%.
- 4 Ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 990/2011 af 3. oktober 2011 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af cykler med oprindelse i Folkerepublikken Kina efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1225/2009 (EUT 2011, L 261, s. 2), besluttede Rådet at opretholde den gældende antidumpingtold på 48,5%.
- 5 I maj 2013 vedtog Rådet efter en interimundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT 2009, L 343, s. 51, berigtigelse i EUT 2010, L 7, s. 22, herefter »grundforordningen«), der var gældende på det pågældende tidspunkt, forordning (EU) nr. 502/2013 af 29. maj 2013 om ændring af gennemførelsesforordning nr. 990/2011 (EUT 2013, L 153, s. 17) og besluttede at opretholde den gældende antidumpingtold på 48,5% undtagen for cykler, der blev eksporteret af tre virksomheder, som blev pålagt individuelle toldsats.
- 6 Efter en antiomgåelsesundersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 13 vedtog Rådet gennemførelsesforordning (EU) nr. 501/2013 af 29. maj 2013 om udvidelse af den endelige antidumpingtold, der indførtes ved gennemførelsesforordning nr. 990/2011 over for importen af cykler med oprindelse i Folkerepublikken Kina, til også at omfatte importen af cykler afsendt fra Indonesien, Malaysia, Sri Lanka og Tunesien, uanset om varen er angivet med oprindelse i Indonesien, Malaysia, Sri Lanka og Tunesien (EUT 2013, L 153, s. 1).
- 7 På grundlag af en ny klage indgivet i 2014, som denne gang vedrørte en eventuel omgåelse af antidumpingtold, der involverede eksporterende producenter af cykler, som har hjemsted i Cambodja, Pakistan og Filippinerne, vedtog Europa-Kommissionen gennemførelsesforordning (EU) nr. 938/2014 af 2. september 2014 om indledning af en undersøgelse vedrørende den mulige omgåelse af de antidumpingforanstaltninger, der indførtes ved Rådets forordning (EU) nr. 502/2013 på importen af cykler med oprindelse i Folkerepublikken Kina ved import af cykler afsendt fra Cambodja, Pakistan og Filippinerne, uanset om varen er angivet med oprindelse i Cambodja, Pakistan og Filippinerne eller ej, og om at gøre denne import til genstand for registrering (EUT 2014, L 263, s. 5, berigtigelse i EUT

2014, L 341, s. 31). I forbindelse med denne undersøgelse vedrørende perioden fra den 1. januar 2011 til den 31. august 2014 (herefter »undersøgelsesperioden«) modtog sagsøgeren, Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd, et pakistansk selskab med begrænset ansvar, fra Kommissionen en »Formular for selskaber, der anmoder om fritagelse for en eventuel udvidelse af tolden« (herefter »formularen«), som selskabet udfyldte og tilbagesendte den 17. oktober 2014.

- 8 Det fremgik af oplysningerne i formularen, at sagsøgeren købte cykeldele fra Sri Lanka og Kina med henblik på at samle cykler i Pakistan. For så vidt som sagsøgeren ikke havde præciseret, at selskabet ligeledes producerede dele i sidstnævnte land, fandt Kommissionen, at værditilvæksten til de indførte dele i løbet af samle- og eller færdiggørelsesprocessen ikke oversteg 25% af fremstillingsomkostningerne som omhandlet i grundforordningens artikel 13, stk. 2, litra b).
- 9 Sagsøgeren vedlagde formularen tabel F.2, der opregner samtlige selskabets køb af dele i perioden fra den 1. september 2013 til den 31. august 2014 (herefter »rapporteringsperioden«). Det fremgår af denne tabel, at fem selskaber blev udpeget som sagsøgerens leverandører, nemlig Creative Cycles Pvt Ltd, Great Cycles Pvt Ltd, Continental Cycles Pvt Ltd, Kelani Cycles Pvt Ltd og Flying Horse Pvt Ltd. Selv om det i denne henseende ganske vist er korrekt, således som Kommissionen har hævdet, at sagsøgeren ikke udfyldte kolonnen »forretningsmæssigt forbundne eller ikke forretningsmæssigt forbundne« i den nævnte tabel, hvilket gør det muligt at fastslå eventuelle forbindelser med selskabets leverandører, skal det ikke desto mindre præciseres, at sagsøgeren henviste til, at der var forbindelser mellem selskabet og Great Cycles, idet den på s. 11 i formularen anførte, at ejeren af sagsøgeren og ejeren af Great Cycles var én og samme person.
- 10 Den 27. november 2014 afholdt Kommissionen på sagsøgerens anmodning en høring af selskabet, hvorunder sidstnævnte fremkom med en række præciseringer og fastholdt indholdet af oplysningerne i formularen, nemlig at sagsøgeren i rapporteringsperioden udførte samleprocesser for cykler i Pakistan, men at mindre end 60% af værdien af de dele, der blev anvendt i denne samleproces, kom fra Kina, og at selskabets samleprocesser derfor ikke udgjorde omgåelse af de gældende foranstaltninger som omhandlet i grundforordningens artikel 13, stk. 2, litra b).
- 11 Efter denne høring fremsatte Kommissionen en anmodning om supplerende oplysninger, som sagsøgeren besvarede den 16. januar 2015, idet selskabet anerkendte at være forretningsmæssigt forbundet ikke blot med Great Cycles, men også med Creative Cycles og Continental Cycles, og idet det i punkt 2 i sit svar præciserede, at det i første omgang ikke havde omtalt disse to sidstnævnte selskaber, eftersom det første selskab »havde indstillet sine aktiviteter«, og det andet »allerede var nedlagt«.
- 12 Der blev den 17. og den 18. februar 2015 aflagt et kontrolbesøg ikke som oprindeligt fastsat i sagsøgerens lokaler i Karachi (Pakistan), men af sikkerhedshensyn og med sagsøgerens samtykke i Katunayake (Sri Lanka) i Great Cycles' lokaler, hvortil regnskabsdokumenterne var blevet overført med henblik på kontrol. Formålet med denne kontrol var navnlig at fastslå, hvorvidt andelen af dele fra Kina var lavere end 60% af værdien af samtlige dele anvendt i den af sagsøgeren udførte samleproces i Pakistan. Kommissionen valgte at koncentrere sin undersøgelse om oplysningerne vedrørende en af sagsøgerens leverandører, nemlig Flying Horse, med henvisning til, at denne virksomhed aftog 93% af de cykeldele, der blev anvendt i dens samleprocesser i Pakistan, fra sagsøgeren. Det fremgår i denne henseende af oplysningerne i tabel F.2, at den nævnte leverandør ikke var forretningsmæssigt forbundet med sagsøgeren, og af de af sagsøgeren afgivne oplysninger under kontrolbesøget på stedet, at denne leverandør var et mellemlid, som købte næsten lige mange dele – henholdsvis 46% og 47% af alle de cykeldele, der blev anvendt i sagsøgerens samleprocesser i Pakistan – i Kina og i Sri Lanka og videresolgte dem til sagsøgeren. Sagsøgeren forsynede sig i øvrigt direkte hos srilankanske og cambodjanske leverandører.

- 13 Det viste sig, at Flying Horse indkøbte en betydelig mængde rammer, gafler, legerede fælge og plastikhjul hos Great Cycles, som fremstiller cykeldele, har hjemsted i Sri Lanka og, som anført i præmis 9 ovenfor, er forretningsmæssigt forbundet med sagsøgeren. Derimod blev dæk og fælgband indkøbt hos Vechenson Limited, som fremstiller cykeldele, også har hjemsted i Sri Lanka og ikke er forretningsmæssigt forbundet med sagsøgeren. Kommissionen har anerkendt, at Vechenson Limited er »en reel producent af cykler« (svarskriftets punkt 27). Efter at have påpeget en række uregelmæssigheder, såsom sagsøgerens tilgodehavende på 5 277 325 amerikanske dollars (USD) hos sin leverandør Flying Horse, hvilket beløb svarer til mere end 90% af sagsøgerens salg i Den Europæiske Union i rapporteringsperioden, Flying Horses meget svingende fortjeneste i forbindelse med virksomhedens salg til sagsøgeren i relation til den pris, som Flying Horse blev faktureret af Great Cycles, der spændte fra salg med tab til en margen på ca. 20% og forekomsten af flere forskellige fakturaer, der enten blev udstedt af Flying Horse til sagsøgeren eller direkte af Great Cycles og adresseret til sagsøgeren, og som havde det samme nummer og vedrørte de samme mængder og de samme beløb, gav Kommissionen udtryk for tvivl med hensyn til forholdet mellem sagsøgeren og den nævnte leverandør.
- 14 På baggrund af denne praksis udtrykte Kommissionen endvidere tvivl med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt de cykeldele, som kom fra Sri Lanka, og som sagsøgeren havde indberettet som srilankanske, også faktisk var srilankanske. Sagsøgeren fremlagde i denne forbindelse »formular A«-oprindelsescertifikaterne udstedt af Den Demokratiske Socialistiske Republik Sri Lankas handelsregister for de cykeldele, som via Flying Horse blev indkøbt dels til Great Cycles, dels til Vechenson. Som led i undersøgelsen anmodede Kommissionen desuden om at få fremsendt den dokumentation, som var blevet fremlagt med henblik på at opnå »formular A«-oprindelsescertifikaterne, hvilken anmodning sagsøgeren også efterkom.
- 15 Sagsøgeren fremsendte således »formular A«-oprindelsescertifikater og den hertil knyttede dokumentation til Kommissionen vedrørende for det første Vechensons eksport og for det andet Great Cycles' eksport. Kommissionen godkendte certifikaterne vedrørende Vechenson som bevis for cykeldeles srilankanske oprindelse, men så bort fra dem, der omhandlede Great Cycles. I relation til sidstnævnte »formular A«-oprindelsescertifikater undersøgte Kommissionen to omkostningsopgørelser vedrørende rammer og gafler – den første dateret den 17. december 2012 og den anden dateret den 12. december 2013. Begge var påført stemplet fra Den Demokratiske Socialistiske Republik Sri Lankas handelsministerium. Sagsøgeren fremlagde ligeledes omkostningsopgørelser vedrørende fælge dateret den 27. juni 2014. Kommissionen konstaterede i denne forbindelse flere angivelige uoverensstemmelser – den første om, at der for visse typer rammer og gafler manglede understøttende omkostningsopgørelser, den anden om, at de pågældende opgørelser ikke var baseret på faktiske produktionsomkostninger, men blot på en global prognose for de produktionsomkostninger, der var gældende for en ubestemt produktionsmængde i ca. et år, den tredje om en manglende overensstemmelse mellem størrelserne af de rammer og gafler, som er nævnt i »formular A«-oprindelsescertifikaterne, og dem, der fremgår af omkostningsopgørelserne, den fjerde om forskellen i »free on board«-værdien (frit ombord-værdien) i »formular A«-oprindelsescertifikaterne og frit ombord-værdien nævnt i tabel F.2, som er vedlagt som bilag til formularen, samt den værdi, der fremgår af de forskellige fakturaer, der blev gennemgået i forbindelse med undersøgelsen, og den femte om en manglende angivelse af Flying Horse i »formular A«-oprindelsescertifikaterne.
- 16 Under disse omstændigheder anmodede Kommissionen under kontrolbesøget sagsøgeren om at fremlægge dokumentation for produktionsomkostningerne for de dele, som Great Cycles havde forarbejdet i Sri Lanka i rapporteringsperioden, i det format, som fremgår af formularens tabel F.4.1. Sagsøgeren efterkom denne anmodning og fremlagde de krævede oplysninger vedrørende de samlede produktionsomkostninger for samtlige dele (rammer, gafler, legerede fælge og plastikhjul) produceret af Great Cycles i Sri Lanka i den nævnte periode i det ønskede format. På grundlag heraf beregnede Kommissionen, at mere end 65% af de samlede råvarer til produktionen af cykeldele i Sri Lanka kom fra Kina, mens 31% kom fra Sri Lanka, og at der blev tilført mindre end 25% srilankansk værdi til

disse råvarer under produktionsprocessen af de nævnte dele i Sri Lanka. På baggrund heraf konkluderede Kommissionen, at sagsøgeren deltog i omgåelse, og dette blev meddelt sagsøgeren den 13. marts 2015.

- 17 Høringen af sagsøgeren ved høringskonsulenten fandt efter sagsøgerens anmodning sted den 23. marts 2015.
- 18 I sine skriftlige bemærkninger af 27. marts 2015 til Kommissionens konklusioner gjorde sagsøgeren gældende, at Kommissionen ikke havde noget retligt grundlag for at rejse tvivl om, at de dele, som Great Cycles forsynede sagsøgeren med, var af srilankansk oprindelse, idet sagsøgeren for det første anførte, at de af den srilankanske stat udstedte »formular A«-oprindelsescertifikater beviste denne oprindelse, og idet sagsøgeren for det andet anførte, at eftersom grundforordningens artikel 13, stk. 2, litra b), ikke er en regel om oprindelse, kunne Kommissionen ikke anvende den til at vurdere oprindelsen af de i Sri Lanka forarbejdede dele.
- 19 Den 18. maj 2015 vedtog Kommissionen gennemførelsesforordning (EU) 2015/776 af 18. maj 2015 om udvidelse af den endelige antidumpingtold, der indførtes ved forordning nr. 502/2013 over for importen af cykler med oprindelse i Folkerepublikken Kina, til også at omfatte importen af cykler afsendt fra Cambodja, Pakistan og Filippinerne, uanset om varen er angivet med oprindelse i Cambodja, Pakistan og Filippinerne (EUT 2015, L 122, s. 4, herefter »den anfægtede forordning«).

Den anfægtede forordning

- 20 Det anføres bl.a. i 13. betragtning til den anfægtede forordning, at bevisværdien af »formular A«-oprindelsescertifikaterne for cykeldele, som indkøbtes fra en forretningsmæssigt forbundet virksomhed i Sri Lanka via en forhandler, og den »parallelle« anvendelse af grundforordningens artikel 13, stk. 2, litra b), vedrørende cykeldele indkøbt fra Sri Lanka blev drøftet under høringskonsulentens høring af sagsøgeren den 23. marts 2015.
- 21 Det hedder i 22. betragtning til den anfægtede forordning, at sagsøgeren i rapporteringsperioden var den eneste producent af cykler i Pakistan, at sagsøgeren udfyldte formularen, og at virksomhedens produktion tegnede sig for lidt over 100% af den samlede import af cykler fra Pakistan til Unionen. Der henvises ligeledes til det i præmis 12 ovenfor nævnte kontrolbesøg, og det præciseres, at sagsøgeren blev betragtet som samarbejdsvillig.
- 22 I punkt 2.5.3 i den anfægtede forordning med overskriften »Pakistan« omhandler 94.-106. betragtning til den nævnte forordning Kommissionens undersøgelse vedrørende sagsøgeren. Indledningsvis fremhævede Kommissionen i 94. betragtning til den anfægtede forordning de forretningsmæssige forbindelser mellem sagsøgeren og »en virksomhed i Sri Lanka, som var genstand for den foregående antiomgåelsesundersøgelse og er genstand for de udvidede foranstaltninger«, og tilføjede, at aktionærerne i denne virksomhed havde etableret en virksomhed i Cambodja, som også var involveret i eksport af cykler til Unionen, men »som [ikke] samarbejdede [...] i forbindelse med den nuværende undersøgelse, selv om den eksporterede den undersøgte vare til EU-markedet i 2013«. Kommissionen tilføjede ligeledes i 94. betragtning til den anfægtede beslutning, at den cambodjanske virksomhed indstillede sine aktiviteter i Cambodja i løbet af rapporteringsperioden og flyttede sine aktiviteter til den forretningsmæssigt forbundne virksomhed i Pakistan.
- 23 I 96. betragtning til den anfægtede forordning fremhævede Kommissionen, at undersøgelsen ikke påviste nogen omladningspraksis af produkter fra Kina via Pakistan, og i 98. og 99. betragtning til den nævnte forordning gennemgik Kommissionen de i præmis 13-15 ovenfor nævnte uregelmæssigheder, som den havde identificeret under den samme undersøgelse. I 100. og 101. betragtning til den

anfægtede forordning behandlede Kommissionen derefter spørgsmålet om »formular A«-oprindelsescertifikaternes bevisværdi og den andel af råvarer fra Kina, der blev anvendt til produktionen af cykeldele i Sri Lanka. Disse betragtninger er affattet således:

»(100) Efter fremlæggelsen af oplysninger anfægtede [sagsøgeren] Kommissionens vurdering af, at de indsendte formular A/oprindelsescertifikater for cykeldele indkøbt fra Sri Lanka ikke kunne betragtes som tilstrækkelige til at påvise cykeldelens oprindelse. [Sagsøgeren] påstod, at udgiftsopgørelserne blev udarbejdet af [et] statsautoriseret revisorselskab, og at importørerne skulle kunne stole på den formular A/oprindelsescertifikater, der er udstedt af det srilankanske handelsministerium. [Sagsøgeren] bekræftede, at udgiftsopgørelserne ikke var understøttet af faktiske produktionsomkostninger til dele, men blot et skøn over fremtidige omkostninger for omtrent et år. [Sagsøgeren] påstod desuden, at grundforordningens artikel 13, stk. 2, litra b), ikke er en regel om oprindelse og derfor ikke kan anvendes til at vurdere oprindelsen af de cykeldele, der indkøbtes fra Sri Lanka.

101 Som det fremgår af [98.] betragtning [...], blev formular A/oprindelsescertifikaterne ikke betragtet som tilstrækkeligt bevis for oprindelsen af de cykeldele, der indkøbtes fra Sri Lanka, da de ikke blev udstedt på grundlag af faktiske produktionsomkostninger, men på et skøn over produktionsomkostninger i fremtiden, hvilket ikke er en garanti for, at cykeldelene faktisk blev fremstillet i overensstemmelse med de skønnede omkostninger. Det skal desuden gøres klart, at Kommissionen ikke anfægter den generelle metode til udstedelse af formular A/oprindelsescertifikater i Sri Lanka, som ligger uden for anvendelsesområdet for denne undersøgelse, men kun undersøger, om betingelserne i grundforordningens artikel 13, stk. 2, er opfyldt i denne sag. Under disse omstændigheder, og idet grundforordningens artikel 13, stk. 2 litra b), ganske rigtigt ikke er en regel om oprindelse, var Kommissionen berettiget til at konkludere, at disse dele for over 60% var blevet fremstillet af råmaterialer fra Kina, og at værditilvæksten var under 25% af produktionsomkostningerne, og det kunne under disse omstændigheder konkluderes, at disse dele kom fra Kina. Alle ovennævnte påstande blev derfor afvist.«

24 Kommissionen fandt derfor i 104. betragtning til den anfægtede forordning, at undersøgelsen »ikke afdækkede nogen anden gyldig grund eller økonomisk begrundelse for samleprocesserne end undgåelsen af de gældende foranstaltninger vedrørende den pågældende vare«.

25 144.-147. betragtning til den anfægtede forordning omhandler i forbindelse med beviset for dumping Kommissionens metode, der i første omgang bestod i at fastslå de vejede gennemsnitlige eksportpriser, der blev anvendt i rapporteringsperioden, og i anden omgang at sammenligne disse med den vejede gennemsnitlige pris. Kommissionen konkluderede, at der for så vidt angår Pakistan fandt »betydelig dumping« sted (147. betragtning til den anfægtede forordning).

26 I 163. betragtning til den anfægtede forordning, der henviser til 102. betragtning til den nævnte forordning, afviste Kommissionen muligheden for at fritage sagsøgeren for eventuelle udvidede foranstaltninger med den begrundelse, at idet sagsøgeren »var involveret i omgåelsespraksis [...], kunne [virksomheden] derfor, jf. grundforordningens artikel 13, stk. 4, ikke indrømmes en fritagelse«.

27 Kommissionen besluttede derfor i den anfægtede forordnings artikel 1 at udvide den i præmis 3 ovenfor nævnte endelige antidumpingtold på 48,5% på importen af cykler med oprindelse i Kina til også at omfatte importen af cykler afsendt bl.a. fra Pakistan, idet den i den nævnte forordnings artikel 1, stk. 3, anførte, at den »i medfør af stk. 1 udvidede told opkræves på import afsendt fra Cambodja, Pakistan og Filippinerne, uanset om den er angivet med oprindelse i Cambodja, Pakistan og Filippinerne eller ej, der er registreret i overensstemmelse med artikel 2 i [gennemførelsesforordning] nr. 938/2014 samt [grundforordningens] artikel 13, stk. 3, og artikel 14, stk. 5 [...], med undtagelse af varer, som er fremstillet af de i stk. 1 opførte virksomheder«.

Retsforhandlinger og parternes påstande

- 28 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 29. juli 2015 har sagsøgeren anlagt denne sag.
- 29 Kommissionen har indleveret svarskrift til Rettens Justitskontor den 12. oktober 2015.
- 30 Ved begæring indleveret til Rettens Justitskontor den 16. november 2015 har European Bicycle Manufacturers Association (EBMA) anmodet om tilladelse til at intervenere i sagen til støtte for Kommissionens påstande.
- 31 Den 7. og 18. december 2015 har Kommissionen og herefter sagsøgeren meddelt, at de ikke har nogen indvendinger imod EBMA's intervention.
- 32 Ligeledes den 18. december 2015 har Kommissionen indgivet begæring til Retten om fortrolig behandling af svarskriftet, idet den har fremlagt en ikke-fortrolig version heraf. Sagsøgeren har for sit vedkommende den samme dag indgivet en begæring om fortrolig behandling af bilagene til stævningen og af bilagene til svarskriftet og har vedlagt en ikke-fortrolig version af de sidstnævnte.
- 33 Ligeledes den 18. december 2015 har sagsøgeren indleveret replik til Rettens Justitskontor.
- 34 Den 25. januar 2016 har sagsøgeren fremsendt en ikke-fortrolig version af stævningen til Rettens Justitskontor.
- 35 Ved kendelse afsagt af formanden for Rettens Syvende Afdeling den 9. marts 2016 har EBMA fået tilladelse til at intervenere, og de af sagsøgeren og sagsøgte fremsatte begæringer om fortrolig behandling er blevet imødekommet.
- 36 Den 18. marts 2016 har Kommissionen indleveret duplik til Rettens Justitskontor.
- 37 Ved skrivelse indleveret til Rettens Justitskontor den 1. april 2016 har sagsøgeren bekræftet, at duplikken ikke indeholder fortrolige oplysninger.
- 38 Ved skrivelse indleveret til Rettens Justitskontor den 4. april 2016 har intervenienten bekræftet, at den ikke har nogen indvendinger mod den fortrolige behandling af stævningen, svarskriftet og replikken.
- 39 Ved skrivelse af 20. april 2016 har Retten anmodet sagsøgeren og sagsøgte om at fremsætte deres bemærkninger vedrørende en eventuel udsættelse af sagen som følge af, at der er iværksat seks appeller ved Domstolen, som kan have betydning for afgørelsen af den foreliggende sag.
- 40 Kommissionen og sagsøgeren har besvaret denne skrivelse henholdsvis den 26. april og den 10. maj 2016, idet Kommissionen har anført, at de nævnte appeller vedrører den rækkefølge i analysen, der skal overholdes ved fortolkningen og anvendelsen af grundforordningens artikel 13, og den korrekte fordeling af bevisbyrden i forbindelse med antiomgåelsesundersøgelser – et spørgsmål, som ikke er relevant i det foreliggende tilfælde – og idet sagsøgeren har anført, at appellerne under hensyn til appelanbringenderne ikke synes at være relevante for afgørelsen af den foreliggende sag.
- 41 Den 2. maj 2016 har intervenienten indleveret sit interventionsindlæg til Rettens Justitskontor.
- 42 Den 26. maj 2016 har formanden for Syvende Afdeling besluttet ikke at udsætte sagen.
- 43 Den 17. juni og den 8. juli 2016 har Kommissionen og sagsøgeren indleveret deres respektive bemærkninger til interventionsindlægget til Rettens Justitskontor.

- 44 Som følge af den ændrede sammensætning af Rettens afdelinger er sagen blevet henvist til en ny refererende dommer i Syvende Afdeling.
- 45 Sagsøgeren har i det væsentlige nedlagt følgende påstande:
- Den anfægtede forordning annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
 - Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.
- 46 Kommissionen, støttet af intervenienten, har nedlagt følgende påstande:
- Frifindelse.
 - Sagsøgeren tilpligtes at betale sagsomkostningerne.
- 47 Parterne har afgivet indlæg og besvaret Rettens spørgsmål i retsmødet den 17. maj 2017, som er blevet afholdt for delvist lukkede døre med henblik på at stille spørgsmål til parterne i hovedsagen om de bilag, som indeholder fortrolige oplysninger.
- 48 Intervenienten har i retsmødet fremsat en bemærkning til retsmøderapporten, hvilket er blevet indført i retsmøderapporten.

Retlige bemærkninger

Formaliteten

- 49 Kommissionen har uden formelt at fremsætte en formalitetsindsigelse gjort gældende, at hvis »sagsøgeren blot var en cykelforhandler, ville selskabet ikke være individuelt berørt af opkrævningen af den pågældende told fra registreringsdatoen«. Kommissionen har dog indrømmet, at »søgsmålet under de særlige omstændigheder i det foreliggende tilfælde ville kunne antages til realitetsbehandling, for så vidt som den udvidede told ikke blot gælder for cykler, som er afsendt, men også produceret af sagsøgeren selv«, og at det »kun er i sin egenskab af (angivelig) cykelproducent, at sagsøgeren deltog i undersøgelsen, og at selskabets oplysninger blev anvendt af den undersøgende myndighed« (svarskriftets punkt 92).
- 50 Det kriterium, som betinger realitetspåkendelse af sagsanlæg fra fysiske eller juridiske personer til prøvelse af en beslutning, som ikke er rettet til dem, af, at de er umiddelbart og individuelt berørt af beslutningen, jf. artikel 263, stk. 4, TEUF, er en ufravigelig procesforudsætning, som Unionens retsinstanser til enhver tid – selv af egen drift – kan efterprøve (kendelse af 5.7.2001, Conseil national des professions de l'automobile m.fl. mod Kommissionen, C-341/00 P, EU:C:2001:387, præmis 32, og dom af 29.11.2007, Stadtwerke Schwäbisch Hall m.fl. mod Kommissionen, C-176/06 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2007:730, præmis 18).
- 51 I denne forbindelse bemærkes indledningsvis, at i henhold til artikel 263, stk. 4, TEUF kan enhver fysisk eller juridisk person på det grundlag, der er omhandlet i stk. 1 og 2, indbringe klage med henblik på prøvelse af retsakter, der er rettet til vedkommende, eller som berører denne umiddelbart og individuelt, samt af regelfastsættende retsakter, der berører vedkommende umiddelbart, og som ikke omfatter gennemførelsesforanstaltninger.
- 52 I denne henseende er det for det første for så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt sagsøgeren er individuelt berørt, tilstrækkeligt at bemærke, at Unionens retsinstanser har fastslået, at visse bestemmelser i en forordning, som indfører eller udvider en antidumpingtold, kan berøre de

producenter og eksportører af det pågældende produkt, som hævdes at have gjort sig skyldig i dumping på grundlag af oplysninger om deres forretningsforhold, umiddelbart og individuelt. Det er i almindelighed tilfældet for producent- og eksportvirksomheder, der kan godtgøre, at det er dem selv, der er tale om i Kommissionens eller Rådets retsakter, eller som har været inddraget i de forudgående undersøgelser (jf. i denne retning dom af 21.2.1984, Allied Corporation m.fl. mod Kommissionen, 239/82 og 275/82, EU:C:1984:68, præmis 11, og af 13.9.2013, Huvis mod Rådet, T-536/08, ikke trykt i Sml., EU:T:2013:432, præmis 25).

- 53 I lyset af denne retspraksis må det bemærkes, at ikke alene var sagsøgeren genstand for undersøgelsen, som det fremgår af præmis 7-18 ovenfor, men at selskabet ligeledes i 22. betragtning til den anfægtede forordning blev identificeret som den eneste producent af cykler i Pakistan. I øvrigt henvises der også i mange andre betragtninger til den nævnte forordning til sagsøgerens faktiske og retlige situation (jf. præmis 21-27 ovenfor). Det kan derfor ikke bestrides, at sagsøgeren er individuelt berørt af den anfægtede forordning, herunder for så vidt som den pålægger opkrævning af den udvidede antidumpingtold fra registreringsdatoen.
- 54 For det andet må det fastslås, at sagsøgeren er umiddelbart berørt af den anfægtede forordning. I denne henseende er det tilstrækkeligt at bemærke, at medlemsstaternes toldmyndigheder, uden at disse overlades noget skøn, er forpligtet til at opkræve den told, der er pålagt ved en antidumpingforordning (jf. i denne retning dom af 16.1.2014, BP Products North America mod Rådet, T-385/11, EU:T:2014:7, præmis 72 og den deri nævnte retspraksis).
- 55 Da sagsøgeren er umiddelbart og individuelt berørt af den anfægtede forordning, følger det heraf, at søgsmålet kan antages til realitetsbehandling.

Formaliteten med hensyn til visse af søgsmålets »anbringender«

- 56 Sagsøgeren har til støtte for sit søgsmål fremsat et enkelt anbringende om tilsidesættelse af grundforordningens artikel 13, stk. 2, litra b). Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen ved anvendelsen af denne bestemmelse begik proceduremæssige og materielle fejl. Søgsmålsanbringendet fremstilles i denne forbindelse som følger:
- Kommissionen anvendte grundforordningens artikel 13, stk. 2, litra b), på produktionsprocesser for cykeldele i Sri Lanka, mens formålet med den pågældende undersøgelse var den angivelige omgælse af antidumpingforanstaltninger i form af samleprocesser i Pakistan.
 - Kommissionen anvendte denne bestemmelse som en regel om oprindelse, hvilket den ikke er.
 - Kommissionen påviste ikke på sammenhængende vis den utilstrækkelige bevisværdi af »formular A«-oprindelsescertifikaterne.
 - Kommissionen traf ikke nogen foranstaltninger for at anvende de i EU-toldlovgivningen fastsatte oprindelsesregler.
- 57 Kommissionen har gjort gældende, at sagsøgeren reelt har fremsat tre »anbringender«, eftersom selskabet har bestridt henholdsvis afslaget på selskabets anmodning om fritagelse, udvidelsen af den endelige antidumpingtold til også at omfatte importen af cykler afsendt af sagsøgeren fra Pakistan og opkrævningen af den nævnte told. Det er Kommissionens opfattelse, at det første og det tredje af disse »anbringender« skal afvises, eftersom de ikke støttes på selvstændige argumenter, og den mener under alle omstændigheder, at de er ugrundede.

- 58 Kommissionens forståelse af stævningen kan ikke tiltrædes. Sagsøgeren har således fremsat ét enkelt anbringende til støtte for sin annullationspåstand, hvormed selskabet har gjort gældende, at Kommissionen begik en række »proceduremæssige, retlige og begrundelsesmæssige fejl« ved at udvide den endelige antidumpingtold på 48,5% til også at omfatte sagsøgeren. Afslaget på anmodningen om fritagelse, udvidelsen af den nævnte told og opkrævningen heraf er således uløseligt forbundne i nærværende sag, da – som anført i den i præmis 21 ovenfor nævnte 22. betragtning til den anfægtede forordning – »det forholdt sig således, at [i] rapporteringsperioden producerede én virksomhed cykler i Pakistan«, nemlig sagsøgeren, der var ansvarlig for den samlede eksport af cykler fra Pakistan til EU. Udvidelsen af den oprindelige antidumpingtold på 48,5% til at omfatte dette land var derfor for det første en uundgåelig konsekvens af den fritagelse, som sagsøgeren blev nægtet, og medførte for det andet direkte opkrævningen af den nævnte told.
- 59 Dette fremgår også af selve ordlyden af den anfægtede forordning. Det fremgår således af 163. betragtning til denne forordning, der henviser til 102. betragtning til den samme forordning, at anmodningen om fritagelse blev forkastet alene af den grund, at »[sagsøgeren] var involveret i omgåelsespraksis« som omhandlet i grundforordningens artikel 13, stk. 2, litra b). Det fremgår også af den anfægtede forordnings artikel 1, stk. 3, der er citeret i præmis 27 ovenfor, at opkrævningen af den endelige antidumpingtold selv fulgte direkte af den nævnte forordnings artikel 1, stk. 1.
- 60 Det må derfor fastslås, at disse tre »anbringender« kun udgør ét enkelt anbringende om annullation af den anfægtede forordning med hensyn til sagsøgeren, og at Kommissionens afvisningspåstande om de to ovennævnte »anbringender« følgelig skal forkastes.

Realiteten

- 61 Før behandlingen af søgsmålets eneste anbringende finder Retten det hensigtsmæssigt at fremsætte nogle indledende bemærkninger.

Indledende bemærkninger

- 62 Kommissionen har for det første gjort gældende, at »stævningens rækkefølge ikke overholder rækkefølgen i henhold til grundforordningens artikel 13« (svarskriftets punkt 60), nemlig for det første forpligtelsen til at godtgøre, at de fire betingelser i grundforordningens artikel 13, stk. 1, er opfyldt med hensyn til landet, og dernæst gennemgangen af de beviser, der er fremlagt af de eksporterende producenter til støtte for deres anmodning om individuel fritagelse. Kommissionen har dog erkendt, at den i grundforordningens artikel 13 fastsatte sondring mellem de første to stykker heri i nærværende sag »udviskes af den omstændighed, at sagsøgeren er den eneste cykelmontør i Pakistan« (svarskriftets punkt 66).
- 63 Det skal i denne forbindelse for det første bemærkes, at sagsøgeren ikke har bestridt den rækkefølge, hvori Kommissionen i den anfægtede forordning har gennemført henholdsvis grundforordningens artikel 13, stk. 1 og 2, med hensyn til forekomsten af omgåelsespraksis i Pakistan og dernæst vurderingen af selskabets anmodning om fritagelse. For det andet har Kommissionen selv, som anført i præmis 62 ovenfor, anerkendt, at denne sondring i det foreliggende tilfælde var udvisket, og i dens bemærkninger vedrørende en eventuel udsættelse af sagen, der er nævnt i præmis 40 ovenfor, ligeledes anført, at til forskel fra de sager, der gav anledning til domme af 26. januar 2017, Maxcom mod Chin Haur Indonesia (C-247/15 P, C-253/15 P og C-259/15 P, EU:C:2017:61) og Maxcom mod City Cycle Industries (C-248/15 P, C-254/15 P og C-260/15 P, EU:C:2017:62), meldte spørgsmålet om den ved grundforordningens artikel 13, stk. 1 og 2, indførte rækkefølge for undersøgelsen sig ikke i nærværende sag.

- 64 Intervenienten har for det andet i interventionsindlægget og i retsmødet gjort gældende, at det i grundforordningens artikel 13, stk. 2, litra a), anvendte begreb »det land, der er omfattet af foranstaltningerne«, ikke kun bør forstås som en henvisning til Kina, men også til Sri Lanka, som er det land, som de oprindelige foranstaltninger blev udvidet til at omfatte.
- 65 Det skal i denne forbindelse fastslås, at den anfægtede forordning ikke er baseret på den af intervenienten anlagte fortolkning af grundforordningens artikel 13, stk. 2, litra a), og at denne fortolkning hverken er blevet rejst, gentaget eller kommenteret af Kommissionen inden for rammerne af nærværende sag. Det fremgår således klart af en samlet læsning af den nævnte forordning, at det kun er Kina, der blev betragtet som »det land, der er omfattet af foranstaltningerne« som omhandlet i grundforordningens artikel 13, stk. 2, litra a). Herudover skal det anføres, at en del af undersøgelsesperioden i det foreliggende tilfælde vedrørte en fase, hvor de antidumpingforanstaltninger, der var blevet pålagt cykler med oprindelse i Kina, endnu ikke var blevet udvidet til at omfatte cykler afsendt fra Sri Lanka, hvilket godtgør – hvis der da stadig er behov for det – at dette sidstnævnte land ikke i den anfægtede forordning kunne betragtes som »det land, der er omfattet af foranstaltningerne« som omhandlet i grundforordningens artikel 13, stk. 2, litra a).
- 66 Det følger imidlertid af fast retspraksis, at Retten ikke i forbindelse med et annullationssøgsmål må erstatte den begrundelse, der angives af den myndighed, som udsteder den anfægtede retsakt, med sin egen (jf. dom af 26.10.2016, PT Musim Mas mod Rådet, C-468/15 P, EU:C:2016:803, præmis 64 og den deri nævnte retspraksis, jf. ligeledes i denne retning dom af 14.12.2005, General Electric mod Kommissionen, T-210/01, EU:T:2005:456, præmis 359), hvilket den ville være nødt til at gøre, hvis intervenientens argument tiltrædes. Dette argument kan således ikke tiltrædes.
- 67 For det tredje er det ubestridt, at Kommissionen i det foreliggende tilfælde ikke anvendte grundforordningens artikel 18 om manglende samarbejde. Den fandt således, som nævnt i nærværende doms præmis 21, at sagsøgeren havde samarbejdet. Intervenientens argument om, at Kommissionen var berettiget til at anvende den nævnte artikel, bør følgelig forkastes som irrelevant.
- 68 For det fjerde har intervenienten fremhævet, at Great Cycles og sagsøgeren udgør »én enkelt økonomisk enhed« med henblik på fortolkningen af kriteriet i grundforordningens artikel 13, stk. 2, litra b), vedrørende mindst 60% af den samlede værdi af de dele, der indgår i den samlede vare. Det skal imidlertid bemærkes, således som det er blevet fastslået i præmis 65 ovenfor, at den anfægtede forordning ikke er baseret på en sådan begrundelse, og at det af intervenienten anførte, såfremt dette godtgøres, ikke kan erstatte Kommissionens begrundelser i den nævnte forordning. Dette subsidiære argument kan derfor heller ikke tiltrædes.

Søgsmålets eneste anbringende

- 69 Sagsøgeren har for det første gjort gældende, at det fremgår såvel af ordlyden af grundforordningens artikel 13, stk. 2, som af retspraksis (dom af 26.9.2000, Starway mod Rådet, T-80/97, EU:T:2000:216, præmis 88), at denne bestemmelse henviser til dele, som indgår i den samlede vare, der »hidrører fra« det land, der er omfattet af foranstaltningerne, uden at ordene »hidrører fra« skal fortolkes således, at de kræver, at delene faktisk har oprindelse i dette land. Den omstændighed, at disse dele i nærværende sag blev forarbejdet i Sri Lanka og afsendt fra dette land, er således i den foreliggende sag et tilstrækkeligt grundlag for, at delene ikke bør kvalificeres som dele, der »hidrører fra« Kina som omhandlet i den nævnte forordnings artikel 13, stk. 2 (stævningens punkt 22 og 23).
- 70 For det andet fremlagde sagsøgeren under kontrolbesøget på stedet »formular A«-oprindelsescertifikater udstedt af Den Demokratiske Socialistiske Republik Sri Lankas handelsministerium med henblik på at godtgøre, at de dele, som blev fremstillet i Sri Lanka og afsendt til Pakistan fra Sri Lanka, havde oprindelse i Sri Lanka. Da disse certifikater er fastsat i EU-toldforskrifterne, har erhvervsdrivende ret til at have tillid hertil, medmindre de udtrykkeligt

erklæres ugyldige som følge af en officiel undersøgelse fra EU-toldmyndighederne. Sagsøgeren er derfor af den opfattelse, at selskabet har løftet den bevisbyrde, som påhviler det i medfør af præmis 88 i dom af 26.9.2000, *Starway mod Rådet* (T-80/97, EU:T:2000:216). Sagsøgeren har præciseret, at de udgiftsopgørelser, som blev udarbejdet af revisorer, var ledsaget af et tilsagn fra selskabet om at give adgang til dets fabrik med henblik på ethvert kontrolbesøg. Sagsøgeren har i replikkens punkt 20 anført, at »det for et lille land som Sri Lanka med begrænsede ressourcer er rimeligt at indføre en ordning, hvorefter »formular A«-oprindelsescertifikater udstedes på grundlag af et omkostningsskøn, der er underlagt en efterfølgende kontrol«. Sagsøgeren har i replikkens punkt 52-54 tilføjet, at artikel 97t i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT 1993, L 253, s. 1, herefter »gennemførelsesforordningen til toldkodeksen«), der var gældende på det pågældende tidspunkt, fastsætter en procedure for efterfølgende kontrol af de nævnte oprindelsescertifikater. Ifølge sagsøgeren anførte Kommissionen ikke i den anfægtede forordning, hvorfor »formular A«-oprindelsescertifikaterne var upålidelige (replikkens punkt 53), selv om den »med rimelighed skal begrunde, hvorfor« de ikke kan betragtes som gyldige (replikkens punkt 55 in fine).

- 71 For det tredje begik Kommissionen en række proceduremæssige, retlige og begrundelsesmæssige fejl ved at anvende grundforordningens artikel 13, stk. 2, på produktionsprocesser, der fandt sted i Sri Lanka og ikke i Pakistan. Kommissionen handlede herved uden for undersøgelsens territoriale anvendelsesområde ved at anvende den nævnte bestemmelse på et andet land end Pakistan. Desuden anvendte Kommissionen den forkerte regel – eftersom den anvendte bestemmelse ikke er en regel om oprindelse – med henblik på urigtigt at fastslå, at de cykeldele, som blev fremstillet i Sri Lanka, ikke var af srilankansk oprindelse og følgelig kunne betragtes som værende fra Kina. I øvrigt er Kommissionens argumentation usammenhængende, da den med rette anerkendte, at den pågældende bestemmelse ikke er en regel om oprindelse, men ikke desto mindre anvendte den som en sådan regel på de omhandlede cykeldele.
- 72 Da Kommissionen havde til hensigt at forkaste »formular A«-oprindelsescertifikaterne som utilstrækkelige beviser, krævede princippet om god forvaltningsskik og princippet om fornøden omhu således under disse omstændigheder i det mindste en kontrol af de pågældende cykeldeles oprindelse efter de i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT 1992, L 302, s. 1) og gennemførelsesforordningen til toldkodeksen fastsatte regler om præferenceoprindelse og ikke-præferenceoprindelse. Der blev imidlertid ikke foretaget nogen kontrol i denne henseende.
- 73 Kommissionen har for det første gældende, at grundforordningens artikel 13, stk. 2, litra a), på ingen måde henviser til delenes »oprindelse«, men blot anvender det faktuelle begreb »hidrører fra det land«. Denne bestemmelse indeholder således ikke nogen henvisning til den omstændighed, at anvendelsen heraf skal ske på grundlag af de i EU-toldlovgivningen fastsatte oprindelsesregler, til forskel fra andre bestemmelser i den nævnte forordning, såsom artikel 13, stk. 1, andet afsnit, som henviser til »let ændring af den pågældende vare med henblik på at kunne henføre varen under toldkoder, som normalt ikke er omfattet af foranstaltningerne«. Der er derfor med grundforordningens artikel 13 blevet indført en særskilt retlig regulering med særskilte tærskler, som skal sikre forudsigeligheden i EU's indsats mod omgåelse.
- 74 Hvad for det andet angår de af sagsøgeren fremlagte oprindelsescertifikater er det Kommissionens opfattelse, at disse certifikater som følge af de i præmis 15 ovenfor gengivne oplysninger ikke udgjorde tilstrækkeligt bevis for disse deles srilankanske oprindelse.
- 75 Eftersom det for det tredje anerkendes i retspraksis, at EU-institutionerne har mulighed for at anvende en række samstemmende indicier, kan det heraf udledes, at grundforordningens artikel 13 er blevet fortolket således, at bestemmelsen ikke begrænser den form for beviser, som undersøgelsesmyndighederne kan henholde sig til med henblik på at fastslå omgåelsespraksis.

- 76 Kommissionen har i duplikkens punkt 3 og 42 gjort gældende, at den »analoge« anvendelse af grundforordningens artikel 13, stk. 2, litra b), ikke udgør et hovedgrundlag for dens konstateringer, men en »yderligere undersøgelse«, som den ikke var forpligtet til at foretage, eftersom »allerede »formular A«-oprindescertifikaternes manglende troværdighed og det manglende produktionsudstyr var tilstrækkeligt til at konkludere, at de af sagsøgeren afgivne oplysninger ikke var troværdige«. Kommissionen har præciseret, at ordet »desuden« i 101. betragtning til den anfægtede forordning bekræfter anvendelsen af denne bestemmelse som »et yderligere instrument«.
- 77 Det skal indledningsvis bemærkes, at i henhold til grundforordningens artikel 13, stk. 1, kan antidumpingtold, der er indført i henhold til denne forordning, udvides til at gælde for indførsel fra tredjeland af samme vare, uanset om denne er let ændret, eller dele deraf, når gældende foranstaltninger omgås. Ifølge den samme forordnings artikel 13, stk. 2, anses en samleproces som den, sagsøgeren i den foreliggende sag udfører, for at indebære en omgåelse af gældende foranstaltninger, hvis betingelserne i litra a)-c) er opfyldt (dom af 26.9.2000, Starway mod Rådet, T-80/97, EU:T:2000:216, præmis 78).
- 78 Det fremgår især af grundforordningens artikel 13, stk. 2, litra a) og b), at en samleproces anses for at indebære en omgåelse, når dele, der udgør mindst 60% af den samlede værdi af de dele, som indgår i den samlede vare, »hidrører fra det land, der er omfattet af foranstaltningerne« (dom af 26.9.2000, Starway mod Rådet, T-80/97, EU:T:2000:216, præmis 79).
- 79 I henhold til grundforordningens artikel 13, stk. 2, skal EU-institutionerne således – ud over at opfylde bestemmelsens øvrige betingelser – godtgøre, at de dele, der udgør mindst 60% af den samlede værdi af de dele, som indgår i den samlede vare, hidrører fra det land, der er omfattet af foranstaltningerne. EU-institutionerne er derimod ikke forpligtet til at bevise, at de nævnte dele også har oprindelse i dette land (dom af 26.9.2000, Starway mod Rådet, T-80/97, EU:T:2000:216, præmis 84).
- 80 Hvorom alting er, fremgår det af grundforordningen, særligt artikel 13, at en forordning om udvidelse af en antidumpingtold har til formål at sikre foranstaltningens effektivitet og hindre, at foranstaltningen omgås, bl.a. ved samleprocesser i EU eller et tredjeland. En foranstaltning om udvidelse af en antidumpingtold har således blot accessorisk karakter i forhold til den oprindelige retsakt, hvorved denne told er indført. Det ville således være i strid med formålet med og den almindelige opbygning af den nævnte forordnings artikel 13, hvis der lægges en antidumpingtold, som oprindeligt blev indført for importen af en vare med oprindelse i et bestemt land, på importen af dele af denne vare hidrørende fra det land, der er omfattet af foranstaltningerne, når de pågældende virksomheder, som udfører de af Kommissionen undersøgte samleprocesser, godtgør, at disse dele, der udgør mindst 60% af den samlede værdi af de dele, som indgår i den samlede vare, har oprindelse i et andet land. I en sådan situation kan samleprocesserne nemlig ikke anses for at indebære en omgåelse af den oprindeligt indførte antidumpingtold i grundforordningens artikel 13's forstand (dom af 26.9.2000, Starway mod Rådet, T-80/97, EU:T:2000:216, præmis 85).
- 81 Grundforordningens artikel 13, stk. 2, skal således fortolkes således, at en samleproces på EU's område eller i et tredjeland anses for at indebære en omgåelse af gældende foranstaltninger, hvis – ud over opfyldelsen af de øvrige betingelser i denne bestemmelse – dele, der udgør mindst 60% af den samlede værdi af de dele, som indgår i den samlede vare, hidrører fra det land, der er omfattet af foranstaltningerne, medmindre den pågældende virksomhed over for EU-institutionerne godtgør, at disse dele har oprindelse i et andet land (dom af 26.9.2000, Starway mod Rådet, T-80/97, EU:T:2000:216, præmis 88).
- 82 Der kan føres et sådant bevis i andre tilfælde, og ikke kun når der er tale om en simpel transitforsendelse (jf. i denne retning dom af 26.9.2000, Starway mod Rådet, T-80/97, EU:T:2000:216, præmis 87).

- 83 Det følger heraf, at selv om det med henblik på anvendelsen af grundforordningens artikel 13, stk. 2, litra b), som regel er tilstrækkeligt at henvise til den blotte »oprindelse« af de dele, der anvendes til at samle den endelige vare, kan det i tvivlstilfælde være nødvendigt at kontrollere, om de pågældende dele »med oprindelse« i et tredjeland faktisk har oprindelse i et andet land.
- 84 Hvad angår ordene »hidrører fra«, der anvendes i grundforordningens artikel 13, stk. 2, litra a), skal det bemærkes, at selv om denne forordning ikke indeholder nogen definition heraf, anvendes ordene gentagne gange heri, idet de systematisk forbindes med ordet »indførsel«. F.eks. fremgår udtrykket »import fra« således af ottende betragtning til samt artikel 2, stk. 7, litra a), artikel 3, stk. 4, artikel 9, stk. 5 og 6, og artikel 13, stk. 1, i nævnte forordning. Der anvendes i øvrigt en variant af dette udtryk i 54. betragtning til den anfægtede forordning. Dette udtryk er også oversat i andre sprogversioner af de nævnte bestemmelser i grundforordningen med »indførsler fra«. Det gælder f.eks. den engelske version (imports from), den tyske version (Einfuhren aus), den bulgarske version (вход от), den kroatiske version (uvoza iz) og den litauiske version (importui iš). Det følger heraf, at ordene »hidrører fra« som omhandlet i grundforordningens artikel 13, stk. 2, litra a), skal fortolkes som en henvisning til de pågældende indførsler og derfor til eksportlandet.
- 85 Denne fortolkning er i øvrigt i overensstemmelse med det formål om en effektiv virkning af foranstaltninger, der har til formål at modvirke omgåelse, der ligger til grund for grundforordningens artikel 13, idet den indeholder en effektiv og praktisk løsning, der giver Kommissionen mulighed for med henblik på anvendelsen af grundforordningens artikel 13, stk. 2, litra b), at henvise til den blotte »oprindelse« af de dele, der anvendes til at samle den endelige vare.
- 86 I den foreliggende sag fremgår det af sagsakterne og navnlig af tabel F.2, der er vedlagt som bilag til formularen, hvilket parterne i øvrigt ikke har bestridt, at mindst 47% af de dele, der blev anvendt til at samle cykler i Pakistan, blev importeret fra Sri Lanka efter at være blevet forarbejdet i dette land. Hypotesen om en simpel transitforsendelse gennem dette land svarer derfor ikke til de faktiske omstændigheder i sagen. Det må derfor fastslås, at disse dele kunne betragtes som »hidrørende fra« Sri Lanka.
- 87 Som det imidlertid fremgår af den retspraksis, der er sammenfattet i præmis 79-82 ovenfor, er denne konstatering ikke til hinder for, at Kommissionen i tvivlstilfælde kontrollerer, om delene »med oprindelse« i Sri Lanka faktisk har oprindelse i et andet land, såsom det land, der er omfattet af foranstaltningerne, i nærværende sag Kina.
- 88 I denne forbindelse skal det for det første fremhæves, at Kommissionens argument om, at delenes »oprindelse« ikke er relevant med henblik på anvendelsen af grundforordningens artikel 13, stk. 2, ikke fuldt ud tager hensyn til den fortolkning, som Unionens retsinstanser har foretaget af denne bestemmelse.
- 89 For det andet er Kommissionens argument i strid med den omstændighed, at den selv undersøgte de pågældende cykeldeles oprindelse. For det første kræves det således i henhold til formularens tabel F.2, som Kommissionen i øvrigt fokuserede en stor del af sin kontrol på, især, at »oprindelsen« af de cykeldele, der blev anvendt til samleprocesserne i Pakistan, angives. For det andet fremgår det af 98. og 101. betragtning til den anfægtede forordning, at Kommissionen kontrollerede, om »formular A«-oprindescertifikaterne for de pågældende varer udgjorde tilstrækkeligt bevis for de pågældende cykeldeles »oprindelse«. For det tredje anvendte Kommissionen – efter at have fundet, at de nævnte oprindescertifikater ikke udgjorde tilstrækkeligt bevis for cykeldeles »oprindelse« – grundforordningens artikel 13, stk. 2, litra b), med henblik på at fastslå disse deles »oprindelse«, hvilket den selv bekræftede under høringen for høringskonsulenten, således som det fremgår af referatet af denne høring.

- 90 Selv om det fremgår af affattelsen af 101. betragtning in fine til den anfægtede forordning, at Kommissionen konkluderede, at de pågældende cykeldele »havde oprindelse« i Kina, eftersom de for over 60%’s vedkommende var blevet fremstillet af råmaterialer fra Kina, og at værditilvæksten var under 25% af produktionsomkostningerne, fremgår det af flere forhold i sagsakterne, herunder bl.a. de i denne doms præmis 89 omtalte, at Kommissionen anvendte kriterierne i grundforordningens artikel 13, stk. 2, litra b), med henblik på at fastslå disse deles »oprindelse«. Disse terminologiske variationer bekræfter således en vis forvirring hos Kommissionen angående de respektive begreber »hidrører fra« og »oprindelse«.
- 91 Det følger under alle omstændigheder af præmis 81-86 ovenfor, at de pågældende cykeldele i det foreliggende tilfælde »hidrørte fra« Sri Lanka, men at Kommissionen frit kunne anmode sagsøgeren om at bevise, at disse dele ikke kun »hidrørte fra« Sri Lanka, men ligeledes »havde oprindelse« dette land.
- 92 På denne baggrund må det undersøges, om Kommissionen uden at begå en retlig fejl kunne konkludere, at de cykeldele, som hidrørte fra Sri Lanka, faktisk havde oprindelse i Kina.
- 93 Der bør i denne henseende først foretages en undersøgelse af bevisværdien af »formular A«-oprindelsescertifikaterne, der af sagsøgeren blev fremlagt som bevis for cykeldelenes srilankanske oprindelse, men forkastet af Kommissionen (herefter »de anfægtede certifikater«), og dernæst af disse deles produktionsomkostninger, der blev fremlagt af sagsøgeren efter anmodning fra Kommissionen, og med hensyn til hvilke Kommissionen anvendte grundforordningens artikel 13, stk. 2, litra b), analogt.

– *De anfægtede certifikaters bevisværdi*

- 94 For så vidt som en del af sagsøgerens argumenter kunne anses for at udgøre en anfægtelse af den anfægtede forordnings begrundelse med hensyn til Kommissionens undersøgelse af »formular A«-oprindelsescertifikaternes bevisværdi, må det fastslås, at det udtrykkeligt følger af 98., 100. og 101. betragtning til den anfægtede forordning, hvis indhold er gengivet i præmis 23 ovenfor, at Kommissionen klart og grundigt redegjorde for årsagerne til, at den ikke i det foreliggende tilfælde kunne have tiltro til visse af de »formular A«-oprindelsescertifikater, som sagsøgeren havde fremlagt for den. Begrundelsen i den anfægtede forordning opfylder derfor kravet i artikel 296 TEUF.
- 95 Med hensyn til realiteten skal det for det første bemærkes, at »formular A«-oprindelsescertifikaterne er certifikater vedrørende præferenceoprindelse, der på tidspunktet for de faktiske omstændigheder med hensyn til EU var reguleret af artikel 97k-97u i gennemførelsesforordningen til toldkodeksen, som giver eksportøren mulighed for at bevise oprindelsen af det produkt, som udføres. I denne henseende er det vigtigt at fremhæve, at det i medfør af artikel 97k, stk. 1, i gennemførelsesforordningen til toldkodeksen påhviler alle de præferenceberettigede lande at overholde eller sørge for overholdelsen af oprindelsesreglerne og reglerne for udfærdigelse og udstedelse af »formular A«-oprindelsescertifikater.
- 96 »Formular A«-oprindelsescertifikaterne anvendes således generelt i international samhandel som et middel til oprindelsescertificering af de produkter, som de vedrører. I øvrigt anmoder EU-institutionerne ofte om, at disse »formular A«-oprindelsescertifikater fremlægges, herunder i antidumpingprocedurer, for at sikre sig det pågældende produkts oprindelse. Dette fremgår i nærværende sag af den omstændighed, således som det blev bekræftet under retsmødet, at Kommissionen godkendte de »formular A«-oprindelsescertifikater, som blev fremlagt af sagsøgeren vedrørende de cykeldele, der blev fremstillet af Vechenson, som tilstrækkeligt bevis for deres srilankanske oprindelse (jf. præmis 15 ovenfor).

- 97 Det bemærkes ikke desto mindre, at toldmyndighederne i overensstemmelse med artikel 26 i forordning nr. 2913/92 i den affattelse, der var gældende på tidspunktet for de faktiske omstændigheder, når der foreligger alvorlig tvivl, kan kræve yderligere dokumentation forelagt for at sikre, at oprindelsen er i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i EU-toldforskrifterne herom. Med henblik herpå blev der ved artikel 97t i gennemførelsesforordningen til toldkodeksen i den affattelse, der var gældende på tidspunktet for de faktiske omstændigheder, indført en efterfølgende kontrol af »formular A«-oprindelsescertifikater ved stikprøve, og i øvrigt når medlemsstaternes toldmyndigheder nærer begrundet tvivl om dokumenternes ægthed.
- 98 Det kan udledes af disse bestemmelser, at selv om »formular A«-oprindelsescertifikater har en bevisværdi med hensyn til oprindelsen af de produkter, som de vedrører, er denne ikke absolut. Et sådant certifikat, der er udstedt af et tredjeland, er således ikke bindende for EU-myndighederne med hensyn til disse varers oprindelse ved at forhindre disse myndigheder i at fastslå dette på anden måde, såfremt der foreligger objektive, alvorlige og samstemmende indicier med hensyn til den faktiske oprindelse for de varer, som er omfattet af disse certifikater. Det fremgår i denne forbindelse af retspraksis, at den efterfølgende kontrol i vidt omfang bliver nytteløs, såfremt anvendelsen af sådanne certifikater i sig selv kunne begrunde en fritagelse (dom af 11.7.2002, Hyper mod Kommissionen, T-205/99, EU:T:2002:189, præmis 102, og af 16.12.2010, Hit Trading og Berkman Forwarding mod Kommissionen, T-191/09, ikke trykt i Sml., EU:T:2010:535, præmis 97).
- 99 For det andet følger det af grundforordningens artikel 6, stk. 8, at undtagen under de omstændigheder, der er omhandlet i denne forordnings artikel 18 om manglende samarbejde – hvilken artikel som fremhævet i præmis 67 ovenfor ikke er blevet anvendt i denne sag – skal det i det omfang, det er muligt, sikres, at de oplysninger, som de berørte parter meddeler, og som Kommissionen påtænker at lægge til grund for de afgørelser, der træffes, er korrekte. Denne bestemmelse legitimerer således ikke alene Kommissionens mulighed for, men også dens forpligtelse til at kontrollere de dokumenter, som fremlægges. På antidumpingområdet udøves denne forpligtelse naturligvis med forbehold af de særlige procedurer, der er fastsat med henblik herpå til fordel for toldmyndighederne – så meget desto mere i det foreliggende tilfælde, hvor Kommissionen ikke som sådan har anfægtet gyldigheden af de anfægtede certifikater, men alene deres tilstrækkelige bevisværdi.
- 100 I nærværende sag konkluderede Kommissionen, at de anfægtede certifikater ikke kunne betragtes som tilstrækkeligt bevis for de pågældende cykeldeles oprindelse med henvisning til en række objektive, alvorlige og samstemmende indicier, der i øvrigt ikke er blevet afkræftet af sagsøgeren.
- 101 I denne forbindelse konstaterede Kommissionen for det første, at de anfægtede certifikater var blevet udstedt ikke efter de faktiske produktionsomkostninger, men på et skøn over produktionsomkostninger i fremtiden, hvilket ikke er en garanti for, at cykeldelene faktisk blev fremstillet i overensstemmelse med de skønnede omkostninger. Der var alene tale om en global prognose for produktionsomkostninger, der var gældende for en ubestemt produktionsmængde i ca. et år, hvilket sagsøgeren i øvrigt selv bekræftede (98. og 101. betragtning til den anfægtede forordning). Kommissionen bemærkede endvidere, at der for visse typer rammer og gafler, med hensyn til hvilke de anfægtede certifikater var blevet udstedt, manglede understøttende omkostningsopgørelser (98. betragtning til den anfægtede forordning), f.eks. for rammer og gafler på 24 og 26 tommer, og at visse af disse certifikater var blevet udstedt uden understøttende omkostningsopgørelser, hvilket således bl.a. var tilfældet for styr på 10 tommer.
- 102 For det andet bekræftede de srilankanske myndigheder over for Kommissionen, at de havde anvendt denne generelle metode på Great Cycles uden at foretage en efterfølgende kontrol.
- 103 For det tredje fremhævede Kommissionen den omstændighed, at de omkostningsopgørelser, der blev fremlagt til støtte for anmodningen om udstedelse af de anfægtede certifikater, var udarbejdet efter cykeldelens størrelse – rammer, gafler, fælge og hjul – og ikke for individualiserede varer.

104 For det fjerde svarede den i de omstridte certifikater anførte frit ombord-værdi ikke til frit ombord-værdien i andre af sagsøgeren fremsendte oplysninger, som f.eks. tabel F.2 (jf. præmis 9 og 12 ovenfor), eller visse fakturaer vedrørende forretningsrelationerne mellem henholdsvis Great Cycles og sagsøgeren, Flying Horse og sagsøgeren eller Great Cycles og Flying Horse. Sagsøgeren har med hensyn til visse af disse fakturaer med urette gjort gældende, at henvisningen til ti af disse fakturaer i svarskriftet bør afvises med den begrundelse, at de ikke indgik i Kommissionens konklusioner. Det fremgår nemlig af sagsakterne, at det var sagsøgeren selv, der udleverede disse fakturaer til Kommissionen under kontrolbesøget, og at disse dokumenter, hvortil der henvises i tabel F.2, blev drøftet under den administrative procedure. Kommissionen var derfor berettiget til at henvise dertil, herunder inden for rammerne af den foreliggende sag.

105 Det er således med rette, at Kommissionen under de særlige omstændigheder i det foreliggende tilfælde, og henset til samtlige de i præmis 101-104 ovenfor nævnte indicier, fandt, at de anfægtede certifikater ikke udgjorde tilstrækkeligt bevis for cykeldelenes oprindelse.

106 Søgsmålsanbringendet skal derfor forkastes som ugrundet hvad angår dette punkt.

– *Den »analoge« anvendelse af grundforordningens artikel 13, stk. 2, litra b)*

107 Efter at have forkastet de anfægtede certifikater som tilstrækkeligt bevis for de pågældende cykeldeles srilankanske oprindelse, anmodede Kommissionen om, og sagsøgeren fremlagde, produktionsomkostningsopgørelsen for de nævnte dele i rapporteringsperioden i det ønskede format. Kommissionen anvendte således kriterierne i grundforordningens artikel 13, stk. 2, litra b), »analogt«, for på grundlag af deres produktionsomkostninger at fastslå disse deles »oprindelse« (ifølge mødereferatet fra høringen for høringskonsulenten), eller hvor de »kom fra« (ifølge ordlyden af 101. betragtning til den anfægtede forordning, in fine, jf. præmis 89 og 90 ovenfor).

108 Som anført i præmis 86 ovenfor, »hidrørte« disse dele i det foreliggende tilfælde fra Sri Lanka. Herefter skal det derfor efterprøves, om Kommissionen uden at begå en retlig fejl kunne anvende grundforordningens artikel 13, stk. 2, litra b), »analogt« i den foreliggende sag med henblik på at fastslå disse deles oprindelse.

109 Det skal i denne forbindelse præciseres, at de produktionsomkostninger, som med henblik herpå blev fremlagt af sagsøgeren, ikke blev forkastet af Kommissionen som utilstrækkelige eller upålidelige. Tværtimod fremgår det af sagsakterne samt af 13. og 101. betragtning til den anfægtede forordning, at Kommissionen netop henviste til disse oplysninger med henblik på at anvende grundforordningens artikel 13, stk. 2, litra b), »analogt«.

110 Ved at anvende grundforordningens artikel 13, stk. 2, litra b), »analogt« undersøgte Kommissionen således reelt for det første, om fremstillingen af cykeldele i Sri Lanka omgik antidumpingforanstaltningerne vedrørende cykler med oprindelse i Kina, hvilket imidlertid ikke udgjorde en del af den undersøgelse, som gav anledning til vedtagelsen af den anfægtede forordning.

111 Det fremgår således af selve ordlyden af grundforordningens artikel 13, stk. 2, litra b), at denne finder anvendelse på »samleprocesser«, idet den deri nævnte regel på 60% således finder anvendelse på den samlede værdi af »den samlede vare«. Det ligger imidlertid fast, at undersøgelsen i nærværende sag hverken vedrørte »samleprocesserne« for cykler i Sri Lanka eller på nogen måde omfattede cykler »samlet« i dette land.

112 For det andet udgør grundforordningens artikel 13, stk. 2, litra b), ikke en regel om oprindelse, hvilket Kommissionen i øvrigt selv anerkendte i 101. betragtning til den anfægtede forordning og har bekræftet i dens skriftlige indlæg. Denne artikel kan derfor ikke anvendes »analogt« med henblik på at fastslå en vares »oprindelse«, og dette så meget desto mere, som kriterierne i grundforordningens

artikel 13, stk. 2, litra b), adskiller sig væsentligt fra dem, som vedrører oprindelsesreglerne. Selv om det måtte blive fastslået, at mere end 40% af den samlede værdi af de dele, som indgår i den samlede vare, udgøres af dele med oprindelse i et andet land end det, der er omfattet af foranstaltningerne, kan samleprocesserne ikke anses for at indebære en omgåelse af den oprindeligt indførte antidumpingtold i grundforordningens artikel 13's forstand (jf. i denne retning dom af 26.9.2000, Starway mod Rådet, T-80/97, EU:T:2000:216, præmis 85).

- 113 Det følger endvidere af grundforordningens artikel 14, stk. 3, at »[s]ærlige bestemmelser, navnlig vedrørende den fælles definition af begrebet »varer med oprindelsesstatus«, som er indeholdt i [forordning nr. 2913/92], kan vedtages i henhold til nærværende forordning«. Det er imidlertid ubestridt, at der inden ikrafttrædelsen af den anfægtede forordning ikke var blevet vedtaget sådanne særlige bestemmelser (jf. i denne retning dom af 26.9.2000, Starway mod Rådet, T-80/97, EU:T:2000:216, præmis 108).
- 114 Kommissionen begik derfor en retlig fejl ved at anvende grundforordningens artikel 13, stk. 2, litra b), »analogt« på cykeldele, der indkøbtes fra Sri Lanka, med henblik på at fastslå deres oprindelse i forbindelse med samleprocesser i Pakistan.
- 115 Ingen af de af Kommissionen fremførte argumenter kan rejse tvivl om denne konklusion. Hvad for det første angår det i duplikken fremførte argument, hvorefter Kommissionen ikke var forpligtet til at undersøge andre forhold, idet den omstændighed, at de anfægtede certifikater ikke havde tilstrækkelig bevisværdi, gav den mulighed for at give afslag på anmodningen om fritagelse udelukkende på dette grundlag, bemærkes, at det ikke fremgår af nogen bestemmelse i den anfægtede forordning, at den »analoge« anvendelse af grundforordningens artikel 13, stk. 2, litra b), på cykeldele, der indkøbtes fra Sri Lanka, blev foretaget for fuldstændighedens skyld. Tværtimod fremgår det af flere af betragtningerne til den anfægtede forordning, såsom 13., 98., 100. og 101. betragtning, at denne begrundelse udgjorde et væsentligt forhold i Kommissionens undersøgelse, idet den endvidere blev fremført og drøftet under hele den procedure, der førte til vedtagelsen af den anfægtede forordning. Kommissionen kan ikke i denne henseende udlede noget vægtigt argument til støtte for anvendelsen af ordet »desuden« (moreover) i 101. betragtning til den anfægtede forordning, for så vidt som den nævnte begrundelse fremgår af flere andre betragtninger, og dette ord blot angiver tilføjelsen af et argument uden at bevirke, at denne tilføjelse bliver overflødig.
- 116 For det andet har Kommissionen selv medgivet, at de – om end ganske vist tvivlsomme – omstændigheder, der ligger til grund for denne sag, ikke i sig selv er tilstrækkelige til »på afgørende vis at fastslå, at sagsøgeren havde været involveret i omgæelsespraksis i Pakistan i undersøgelsesperioden« (punkt 11 in limine i duplikken). Kommissionen kan derfor ikke blot påberåbe sig en »række indicier« uden herved at bevise, at betingelserne i henhold til grundforordningens artikel 13, stk. 2, litra b), var opfyldt, og dette så meget desto mere, som sagsøgeren blev betragtet som samarbejdsvillig, således som det blev anført i præmis 21 ovenfor.
- 117 Under alle omstændigheder fremgår det for det tredje af retspraksis, at Kommissionen er forpligtet til ikke på en summarisk måde, men omhyggeligt og upartisk, at gennemgå de dokumenter, som den pågældende erhvervsdrivende har udleveret under undersøgelsen for at godtgøre rigtigheden af oplysningerne (jf. i denne retning dom af 26.9.2000, Starway mod Rådet, T-80/97, EU:T:2000:216, præmis 115). Kommissionen kunne derfor ikke under henvisning til, at en sådan undersøgelse ikke var påkrævet, se bort fra de oplysninger, som sagsøgeren fremlagde for at godtgøre de pågældende cykeldeles oprindelse, og dette gælder så meget desto mere, som Kommissionen med henblik på at anvende grundforordningens artikel 13, stk. 2, litra b), »analogt« selv henviste til disse oplysninger, som fastlagt i tabel F.4.1, uden at rejse tvivl om pålideligheden heraf.

- 118 Endelig er det ikke afgørende, at kontrollen af produktionsomkostningerne for de pågældende dele blev foretaget »i papirformat«, eftersom produktionsredskaberne var blevet flyttet, da Kommissionen ikke har bestridt, at de pågældende dele i rapporteringsperioden blev forarbejdet i Sri Lanka. Under alle omstændigheder kan dette forhold ikke i sig selv afhjælpe den af Kommissionen begåede retlige fejl.
- 119 Det følger i det hele heraf, at der er grundlag for søgsmålets eneste anbringende. Anbringendet skal derfor tiltrædes, og den anfægtede forordning følgelig annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.

Sagsomkostninger

- 120 Ifølge Rettens procesreglements artikel 134, stk. 1, pålægges det den tabende part at betale sagsomkostningerne, hvis der er nedlagt påstand herom.
- 121 Da Kommissionen har tabt sagen, bør den dømmes til at betale sagsomkostningerne i overensstemmelse med sagsøgerens påstand.
- 122 Intervenienten bærer sine egne omkostninger i overensstemmelse med procesreglementets artikel 138, stk. 3.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RET TEN (Syvende Afdeling):

- 1) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/776 af 18. maj 2015 om udvidelse af den endelige antidumpingtold, der indførtes ved Rådets forordning (EU) nr. 502/2013 over for importen af cykler med oprindelse i Folkerepublikken Kina, til også at omfatte importen af cykler afsendt fra Cambodja, Pakistan og Filippinerne, uanset om varen er angivet med oprindelse i Cambodja, Pakistan og Filippinerne, annulleres, for så vidt som den vedrører Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd.**
- 2) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de af Kolachi Raj Industrial (Private) afholdte omkostninger.**
- 3) European Bicycle Manufacturers Association (EBMA) bærer sine egne omkostninger.**

Tomljenović

Marcoulli

Kornezov

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 10. oktober 2017.

Underskrifter